

மனிதனின் பண்புகளும் தமிழ் - சிங்களப் பழமொழிகளும்

M.I.F. Safna

South Eastern University of Sri Lanka

Safna530@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

கிராம மக்களின் மரபு வாழ்விலிருந்து பிறக்கும் வாய்மொழி இலக்கியங்களையே நாட்டார் இலக்கியம் என்கின்றோம். இவ்விலக்கியம், சமூகத்தின் அறிவியலையும், வாழ்வியலையும் படம் பிடித்துக் காட்டும் அளவுகோலாகும். நாட்டார் இலக்கியங்களை பல்வேறு வகையாக பிரித்து நோக்கலாம். அவற்றில் மிகக் குறுகிய வடிவைக் கொண்ட நாட்டார் இலக்கியமே பழமொழியாகும். பழமொழிகள் ஆழமான கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றன. பழமொழிகள் கிராமத்து மக்களின் அறிவியலை வெளிப்படுத்தும் முத்திரையாகும். கிராம மக்கள் தமது அன்றாட பேச்சில் நிறையப் பழமொழிகளைக் கலந்து பேசுகின்றனர். மனிதர்களிடம் காணப்படும் நற்பண்புகள், தீயபண்புகள் பற்றி பல இலக்கியங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. குறிப்பாக, திருக்குறள், நாலடியார் முதலிய நூல்கள் இவை பற்றி ஆழமாகப் பேசுகின்றன. இலங்கையில் தமிழ் - சிங்கள மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்விலும் நாட்டார் பழமொழிகள் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. பழமொழிகளில் மனிதர்களிடம் காணப்படும் பல்வேறுபட்ட நல்ல, தீய பண்புகள் பற்றி அறிமுகமான கருப்பொருள்களை வைத்து கூறப்பட்டிருப்பது நயக்கத்தக்கதாகும். இரு வேறுபட்ட சமூகத்திலிருந்து பிறக்கும் பழமொழிகளில் அச்சமூகம் சார்ந்த சொற்பிரயோகங்கள் அல்லது அச்சமூகம் பின்பற்றும் மதம் சார்ந்த சொற்பிரயோகங்கள் அதிகம் கையாளப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். மேலும் கிராம மக்களின் வாழ்வியலோடு கலந்துள்ள இப்பழமொழிகள், அவர்களின் பேச்சு மொழியிலேயே இருப்பது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பம் சமாகும். இப்பழமொழிகள் சங்க காலம் முதலே தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம்பிடித்துள்ளன. அதனால்தான் தொல்காப்பியமும் இப்பழமொழிகள் பற்றிப் பேசுகின்றது. சிலர் பழமொழிகளைத் திரட்டும் முயற்சியில் ஈடுபட்டாலும் அவை பற்றிய ஆய்வுகள் தமிழில் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. அதேவேளை, தமிழ் - சிங்களப் பழமொழிகளில் மனிதனின் பண்புகள் தொடர்பாக இதுவரை எவ்வித ஆய்வுகளும் இடம்பெறவில்லை. தமிழ் - சிங்கள நாட்டார் பழமொழிகளில் மனிதனின் நல்ல, தீய பண்புகள் எந்தளவிற்கு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் பிரதான நோக்கமாகும். மேலும், நாட்டார் இலக்கியத்தில் பழமொழிகள் பெரும் முக்கியத்துவத்தினை எடுத்துக்காட்டல், சிங்கள நாட்டார் பழமொழிகளை அறிமுகம் செய்தல், நாட்டார் பழமொழிகளில் மொழிப் பயன்பாடு எவ்வாறு காணப்படுகின்றது என்பதனை ஆராய்தல் முதலிய உப நோக்கங்களையும் கொண்டு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கள் ஆய்வின் மூலம் திரட்டப்பட்ட தமிழ்-சிங்கள நாட்டார் பழமொழிகளையும் நூல்களாக வெளிவந்துள்ள பழமொழித் தொகுப்புக்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாய்வில் விளக்கமுறை, சமூகவியல், ஒப்பீடு, மொழியியல் அனுகுமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும், இவ்வாய்வில் முதலாம் நிலைத் தரவுகளாககள் ஆய்வின் போது திரட்டப்பட்ட தகவல்களும், பழமொழிகளும், நூல்களில் எழுதப்பட்டுள்ள பழமொழிகளும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக பழமொழிகள் தொடர்பாக எழுதப்பட்டுள்ள நூல்களும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நாட்டார் இலக்கியங்களில் குறிப்பாக, பழமொழிகளில் மனிதர்களிடம் காணப்படும் பண்புகள் தொடர்பான பல்வேறு விடயங்கள் பேசப்படுகின்றன.

பிரதான சொற்பதங்கள்: பழமொழிகள், மனிதப் பண்புகள்

அறிமுகம்

மனிதர்களிடம் காணப்படும் நற்பண்புகள், தீயபண்புகள் பற்றி பல இலக்கியங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. குறிப்பாக, திருக்குறள், நாலடியார் முதலிய நூல்கள் இவை பற்றி ஆழமாகப் பேசுகின்றன. அதேபோன்று, நாட்டார் இலக்கியங்களிலும்

குறிப்பாக, பழமொழிகளில் மனிதர்களிடம் காணப்படும் பல்வேறுபட்ட நல்ல, தீய பண்புகள் தொடர்பாக அறிமுகமான கருப்பொருள்களை வைத்து கூறப்பட்டிருப்பது நயக்கத்தக்கது.

நோக்கம்

தமிழ் - சிங்களப் பழமொழிகளில் மக்களிடத்தே காணப்படும் நல்ல, தீய பண்புகள் எவ்வாறு எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது என்பதை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் பிரதான நோக்கமாகும்.

கருதுகோள்

தமிழ் - சிங்களப் பழமொழிகளில் மனிதர்களின் நல்ல, தீய பண்புகள் தொடர்பான விடயங்கள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

பிரச்சினை

தமிழ் - சிங்களப் பழமொழிகள் மனிதர்களின் நல்ல, தீய பண்புகள் தொடர்பாக பேசுகின்றனவா?

ஆய்வு முறையில்

இவ்வாய்வில் முதல்நிலை ஆதாரங்கள், துணைநிலை ஆதாரங்கள் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. நேர்காணல்கள் மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்கள் முதல்நிலை ஆதாரங்களாகவும் நூல்கள், இணையத்தளம் முதலியவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்கள் துணைநிலை ஆதாரங்களாகவும் இவ்வாய்வில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வில் சமூகவியல், விவரண அணுகுமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரை

நாட்டார் இலக்கியங்களில் குறிப்பாக, பழமொழிகளில் மனிதர்களிடம் காணப்படும் பண்புகள் தொடர்பான பல்வேறு விடயங்கள் பேசப்படுகின்றன.

நற்பண்புகள்

மனிதர்கள் நற்குணம் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். பல இலக்கியங்களும் நற்குணத்தை வலியுறுத்துகின்றன. இதற்கு அறிலுக்கியங்கள் சான்று பகர்கின்றன. ஒற்றுமையைப் பேணுதல், முன்மாதிரியாக நடத்தல், பொறுமையைக் கடைபிடித்தல் முதலிய இன்னோரன்ன நற்குணங்கள் பற்றிப் பழமொழிகள் எழுந்துள்ளன.

“ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு”

எனும் பழமொழி ஒற்றுமையை வலியுறுத்துகின்றது. இதுபோல் சிங்கள மொழியிலும்,

“லீ ரைச் கோச் கன்ன மே ரைச் போல் சினை”

(அந்த மரத்தின் பலாப்பமும் சாப்பிடுவதற்கு இந்த மரத்தின் தேங்காய் தேவைப்படும்)

எனவரும் பழமொழி நோக்கத்தக்கது.

பொறுமை

மனிதரிடம் காணப்பட வேண்டிய மிக முக்கியமான ஒரு நற்பண்பு பொறுமை. பொறுமை இல்லாதவர்கள் பல துன்பங்களை அடைவார்கள் என்பதனை பொறுமையின்மையின் விளைவுகளில் நோக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல், பொறுமையின் சிறப்பு பற்றியும் பல பழமொழிகள் அமையப் பெற்றுள்ளன.

“பொறுத்தார் அரசாழ்வார்”

என அமையப் பெறும் தமிழ் பழமொழியும்,

“ஓலகிலேன் சுனகீல் லரை”

(பொறுமை நிம்மதியை அளிக்கும்)

எனவரும் சிங்களப் பழமொழியும் பொறுமையாக இருப்பவரே வெற்றிக்கொடியை ஏந்துவார் என பொறுமையின் அவசியத்தையும், அதன் தேவையையும் எடுத்தியம்புகின்றது.

தர்மம் கொடுத்தல்

அனைத்து மதங்களும் தர்மம் கொடுப்பதை வரவேற்கின்றன. கிராம மக்கள் இப்பண்பை உயர்வாகக் கருதுகின்றனர். தர்மம் கொடுப்பதனால் ஈருலகிலும் நன்மை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இவர்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்றது.

“ஒன் டீ ஸ்லடீ”

(கொடுத்தது மணக்கும்)

“பினு ஒன் லைகீ னாதி வென்னே னா”

(தர்மமாகக் கொடுத்த ஒன்று இல்லாமல் போகாது அல்லது வீணாப் போகாது)

“டென தர்மத னமடி லூவென்னே ”

(கொடுக்கும் அளவிற்கு தான் கிடைக்கும்)

எனும் இப்பழமொழிகள் மற்றவர்களுக்கு தர்மம் கொடுப்பதின் சிறப்பையும், தர்மம் கொடுப்பதினால் ஏற்படும் நன்மையை எடுத்துரைக்கும் வகையில் இப்பழமொழிகள் அறிவுரையாகக் கூறப்படுகின்றன.

முன்மாதிரியாக நடத்தல்:

நல்ல விடயங்களை உபதேசம் செய்வதைவிட, அவற்றை சமூகத்துக்கு முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து காட்டுவது சிறந்த பண்பாகும். இந்நற்பண்பு தொடர்பாகவும் பழமொழிகள் அமையப் பெற்றுள்ளன.

“ஆவ்வாடையுடைய விட ஆட்டைய டானி”

(அறிவுரையை விட முன்மாதிரியாக நடப்பது சிறப்பு)

என வந்துள்ள இப்பழமொழி ஒரு விடயம் தொடர்பாக காலம் முழுதும் அறிவுரை வழங்குவதை விட, அதற்கு ஏற்ப நாம் செயற்பட்டு அனைவருக்கும் முன்மாதிரியாக இருப்பது மேலான அம்சமாகும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றது.

தீய பண்புகள்:

சுயநலம், பேராசை, துரோகம் செய்தல், பெருமை, ஏமாற்றுதல், நயவஞ்சகம், எதிலும் குறை காணுதல், உலோபித்தனம், பதுக்கல், பிடிவாதம், தந்திரம் முதலிய இன்னோரன்ன தீய பண்புகள் மக்களிடம் இருப்பதை புடம்போட்டுக் காட்டுவதாகத் தமிழ், சிங்களப் பழமொழிகள் விளங்குகின்றன. மக்கள் எவ்வளவுதான் நற்செயல்களில் ஈடுபட்டாலும் ஒருசில தீய செயல்களைச் செய்யும் போது அவர்கள் செய்யும் அனைத்துச் செயல்களும் அதன் மூலம் மறைக்கப்படுகின்றன என்பதை இப்பழமொழிகள் எடுத்தியம்புகின்றன.

“ஒரு குடம் பாலுக்கு ஒரு துளி விழும்”

“கிரி கலையிட மொம் ரெக்கீ வெளுனு வாரே ”

(ஒரு குடம் பாலில் ஒரு துளி சாணம்)

அதுமட்டுமன்றி, ஒருவன் ஒரு தவறை அல்லது குற்றத்தை செய்து பழகிவிட்டானெனில், அதன் பிறகு அதனைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு வெட்கப்படவோ, தயங்கவோ மாட்டான் என்பதை உணர்த்துவதாக,

“நனஞ்ச நாய்க்கு கூதல் இல்ல”

“தெளிவில் கூலையிட சீதல னாதீலு”

(நனைந்த கோழிக்கு கூதல் இல்லை)

மேற்கூறிய ஒத்த பொருள் உணர்த்தும் தமிழ் - சிங்களப் பழமொழிகள் அமையப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பெருமை

சிலர் தம்மிடம் ஒன்றுமே இல்லாது, வறுமையில் வாழும் நிலையிலும் பெருமை பேசுவதைக் கைவிடுவதில்லை. பொதுவாகக் கிராம மக்கள் அண்டை அயலாருடன் நெருங்கிய உறவுகளைப் பேணி வருபவர்கள். அதனால் அவர்கள் பெருமையாக நடந்து கொள்பவர்களைக் கண்டித்து பல்வேறு பழமொழிகளை இயற்றியுள்ளனர்,

“குடிப்பது கூழ் கொப்பளிப்பதோ பன்னீர்”

“குடிக்கிற முத்திரம் கொப்பளிக்கிற பன்னீர்”

(முத்துமீரான்,எஸ், (2003), பக்.73)

“விழுந்தாலும் மீசையில் மண் ஓட்டாத கதை”

“எடுக்கிறது பிச்ச கட்டுறது கோட்ட”

“அப்பனுக்கு பலிச வந்தால் அர்த்த ராத்திரியில் குடைபிடிப்பான்”

முதலிய பழமொழிகள் இவ்வகையில் சமூக விமர்சனங்களாக அமைந்தவை. அதேபோல், சிங்களத்திலும்,

“கிரை ஹெலைன் ரெத படினே”

(கதை பள்ளக்கில், போவதோ நடந்து)

எனும் பழமொழி குறிப்பிடத்தக்கது.

அகந்தை

இதுவும் சமூகம் அங்கீகரிக்காத பண்புகளில் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது. சிலர் பட்டம் பதவிகள், பணம் என வரும்போது, தமது நிலைகளிலிருந்து மாறி, அகந்தையுடன் செயற்படுவதைக் காணலாம். இவ்வாறான சந்தரப்பத்தில்,

“குதிரைட கூர்ம அறிந்து தான் கொம்பக் குடுக்கல்ல”

எனும் பழமொழி மூலம் அதனை சுட்டிக்காட்டுவதுண்டு. அதே பொருளில் சிங்கள மொழியிலும் இப்பழமொழி பிண்வருமாறு கூறப்படுகின்றது.

“அஃவைர அஂ ஆவா வாகே”

(குதிரைக்கு கொம்பு முளைத்தது போல்)

பேராசை

சமூகத்தில் சிலர் தமது இயலுமைக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் பொருள் சேர்க்கவோ, பணம் திரட்டவோ, புகழ் சேர்க்கவோ முற்படுவதை அன்றாட வாழ்வில் காணலாம். பேராசைப்படுவது ஒருவர் தம்மை வீணாக அழித்துக் கொள்வதாகவே கருதப்படுகின்றது. பேராசை பிடித்து சமூகத்தில் உலவி வருபவர்கள் பற்றித் தமிழ், சிங்களப் பழமொழிகள் அழகாகச் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றன.

“அல்லே வெல்லே ஹெக்கே மாலேலை குறை குறை வெல்லேக் குவினேனே”

(பக்கத்து வீட்டுகளில் திருமணமன்ற அருகில் உள்ள வீட்டு நாய் பட்டனியில்)

“வெல்லை பிலைர குனைனே ஃ குனை வெல்லை ஹெனைனே ஃ குனை”

(நாய் வைக்கோல் சாப்பிடுவதுமில்லை. மாட்டுக்கு சாப்பிட விடுவதுமில்லை)

“கிரைதே கிரைலை ரேவுலை கிரைலை”

(குழுக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசை)

சுயநலம்

“ஓவில பத்து வேட்டை ஷர்டெறி பத்து கிருங்கு வாகே”

(மீசை பற்றும் போது சுருட்டு பற்ற வைத்தது போல)

“குனைனே கிசில பத்துனை சே”

(ஏரிகிற நெருப்பில் கூதல் காய்வது போல)

முதலிய பழமொழிகள் சுயநலத்தை உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளன. சிலர் பாவங்கள் நடைபெறுவதற்கு உடந்தையாக, நேரடியாகத் தொடர்புபடாது பின்னின்று தூண்டுவார்களாக சுயநலம் கொண்டவர்களாக இருப்பர். இவ்வாறான சுயமான செயற்பாட்டை விமர்சிப்பதாகவே,

“ஆனை சுதா மேனை போலீல மீண்டும் சிலே சுமூழன்”

எனவரும் பழமொழி அமைந்துள்ளது.

துரோகம் செய்தல்

சமூகத்தில் பரவலாகப் பேசப்படும் ஒரு தீய குணமாக துரோகமிழைத்தல் காணப்படுகின்றது. சிறு உதவி செய்தவரையேனும் மறக்கக் கூடாது என்பதை இலக்கியங்கள் மூலமாகவும் வலியுறுத்தி போதிக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக,

“உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை”

என்பது பழமொழியாகும். எனினும் துரோகம் செய்தல் போன்ற தீய பண்புகளை சமூகத்திலிருந்து அகற்றுவது முடியாத காரியமாகவே உள்ளது.

“வளர்த்த கடா மார்புல பாஞ்ச மாதிரி”

“தோளில் இருந்து கொண்டு செவியக் கடிச்சது போல”

“உண்ட வீட்டுக்கு ரெண்டகம் செய்தல்”

“கூட இருந்து குழி பறிப்பது போல”

“அரங்கே ஓடுங்க கிண கிணலு வங்கே”

(உடம்பில் இருந்து கொண்டு காதைக் கடிப்பது போல)

முதலிய தமிழ், சிங்களப் பழமொழிகள் இதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

குறை கூறுதல்

ஓவ்வொருவரிடமும் ஏதோ குறைகள் காணப்படுவது இயல்பு. சமூகத்தில் சிலரை நோக்கும் போது, அவர்கள் எல்லாவிடயங்களிலும் பூரணமானவர்கள், தவறுகள், பிழைகள், குறைகள் அற்றவர்கள் என்ற நினைப்போடு எப்போதும் மற்றவர்களின் குறைகளை அலசிக்கொண்டு இருப்பர். இவ்வாறானவர்கள் பற்றி

“ஒய்சூ ஒய்சே ரை தலையென மீண்டும் கூடும் கிணலு வங்கே”

(இரால் தன்னுடைய தலையில் பீயை வைத்துக்கொண்டு தான் சுத்தம் என்றதாம்)

“அடுத் தெரியாதவனுக்கு கூடம் கோணல்”

“அடுத் தெரியாதவனுக்கு நெலம் அத்”

“நன்னெல் ஓரை லையை போலூலி அராடய”

(அடுத்தெரியாதவனுக்கு நிலம் அத)

“நொண்டிக் குதிரைக்கு சறுக்கின்று சாட்டு”

முதலிய ஒத்த பொருள் கொண்ட தமிழ் - சிங்களப் பழமொழிகளும் இப்பண்பை எடுத்தியம்புவதாக அமைந்துள்ளன.

உலோபித்தனம்

சிலர் வாழ்க்கையில் எல்லா வகையான செல்வங்களையும் பெற்றிருந்தாலும் எதனையும் அனுபவித்து வாழ மாட்டார்கள். பணத்தையோ, சொத்துக்களையோ, பொருட்களையோ தமது தேவைக்குப் பயன்படுத்தாது பிறருக்கும் கொடுத்துகவாது பதுக்கி வைக்கும் பழக்கம் சமூகத்தில் பலரிடம் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான பதுக்கள் செயற்பாட்டின் தன்மையை உணர்த்துவதாகவே

“உண்ணாச் சொத்து மண்ணாப் போச்சு”

எனும் பழமொழி அமையப் பெற்றுள்ளது.

“லேங்குயாகே ரே குஜி கிணலு”

(உலோபியுடைய பொருட்களை கரையான் சாப்பிடும்)

என்ற சிங்களப் பழமொழியும் அமைந்துள்ளது. உலோபித்தனம் கொண்டவர்களை, சிலர் எவ்வளவு பணம் படைத்தவர்களாக இருந்தாலும் ஒரு பொருளை வாங்கும் போது, குறைந்த செலவில் கூடிய பலன்டையப் பார்ப்பார்கள். இதனையே,

“ஜந்து பணத்திற்கு குதிரையும் வேணும்
ஆறு கடக்கப் பாயவும் வேணும்”
எனும் பழமொழி உணர்த்தி நிற்கின்றது. இதே வடிவில் சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும்,
“ஒலிலு இலை அங்கியான் இனக
தாலீப ஏவின் பலினீனன் இனக”
(இரண்டு ரூபாய்க்கு குதிரையும் வேண்டும் மதில் தாண்டி பாயவும்
வேண்டுமாம்)
என்ற பழமொழி வழக்கில் காணப்படுகின்றது.

தந்திரம்

சமூகத்தில் தந்திரமாக செயற்பட்டு கருமமாற்றுபவர்கள் பலர் உள்ளனர். தமது காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு எப்படியான தந்திரங்களை கையாள வேண்டுமோ அவற்றைக் கவனமாகக் கையாண்டு காரியமாற்றுபவர்களை சித்தரிப்பதாகவே,

“டைய யரின் சின்஦ிர ணெயனலு வரே ”
(நீருக்கு அடியால் நெருப்பு கொண்டு போவது போல்)
என்ற தமிழ், சிங்களப் பழமொழி அமைந்துள்ளன.

பிரச்சினைகளை தூண்டிவிட்டு வேடிக்கை பார்த்தல்

தீயோர் பண்புகளில் மிக முக்கியதொரு பண்பாக இது காணப்படுகின்றது. இச்செயற்பாட்டை கிராம மக்கள் ‘குத்தி விட்டுக் கூத்து பார்த்தல்’ என்று கூறுகின்றனர். தப்பு செய்வவர்களுக்கு மேலும் தப்பு செய்யத் தூண்டும் செயற்பாட்டைக் குறிப்பதாக,

“தாவுற கொரங்குக்கு ஏணி கட்டுறது மாதிரி”
“பனின ரெலுனீவி ஒனிமங் வென்டீ வரே”
எனும் தமிழ், சிங்கள பழமொழிகள் ஒரே பொருளில் அமைந்துள்ளன. இருக்கின்ற பிரச்சினையை மேலும் தூண்டி அதிகரிக்கச் செய்து வேடிக்கை பார்ப்பவர்களும் சமூகத்தில் வாழ்கின்றனர். அதனையே,

“எறியிற நெருப்புல எண்ணய வார்க்கிற மாதிரி”
“அவேலேன சின்ஹனி லீஸர் ஜமிலா வரே”
(அரிகின்ற நெருப்பில் வைக்கோல் போடுவது போல்)
இப்பழமொழிகள் காட்டி நிற்கின்றன. மேலும் இவ்வாறு பிரச்சினையைத் தூண்டும் செயற்பாடுகளால் ஒரு தனிமனிதன், பாதிப்பை எதிர்கொள்வதைவிட, அச்சமூகத்தில் வாழும் அனைவரும் பாதிக்கப்படுவர் என்பதனைக் குறிப்பதாக,
“லெலரே லெ ஜெஹலு வரே ”
(தெபரேனுக்கு கல எறிந்தது போல்)

எனும் சிங்களப் பழமொழி அமைந்துள்ளது.

களவு

மக்களிடம் காணப்படும் தீய குணங்களுள் களவும் ஒன்று. களவு பற்றியும் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் பழமொழிகள் எழுந்துள்ளன.

“பல நாள் திருடன் ஒரு நாள் அகப்படுவான்”
என்ற பழமொழி, தொடர்ந்து ஒருவன் ஒரு குற்றத்தைச் செய்யும் போது அவன் எப்படியும் மக்களிடம் அகப்பட்டுக் கொள்வான் என்ற கருத்து உணர்த்தும் வகையில்
“புனல் ஹோரா கலரென் டூனே ”
(பூசனித் திருடனை கழுத்தைப் பார்த்துக் கண்டு பிடிக்கலாம்)
என்ற சிங்களப் பழமொழி அமைந்துள்ளது.

பொய்யுரைத்தல்

களவைப் போலவே பொய்யுரைத்தலும் தீய பண்புகளில் ஒன்றாகும். பொய்யுரைத்தல் பல பிரச்சினைகளுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது.

“பொய் சொன்ன வாய்க்குப் பொறியும் கிடையாது”

“இது வோர்டுக்கு விண்ணத்து வோர்டு உண்டாகி கிடைத்த விரைவு”

“ஒரு பொய்யை மறைக்க ஆயிரம் பொய் சொல்ல வேண்டும்”

என்ற பழமொழி ஒருவர் ஒரு பொய்யைக் கூறினால், அதனை காப்பாற்றுவதற்கு இன்னும் எத்தனையே பொய்கள் கூறுவேண்டும் எற்படுகின்றது என்ற சமூக யதார்த்தத்தை விளக்குகின்றது. எனினும் இவ்வாறு தொடர்ந்து பொய் நெடுநாளைக்கு நிலைத்து நிற்காது என்பதை உணர்த்துவதாக பின்வரும் பழமொழி அமைந்துள்ளது,

“வோர்டு ஆயுத ஆவி஦ு”

(பொய்க்கு ஆயுள் குறைவு)

இவ்வாறு பொய்யோடு தொடர்பான பல தமிழ், சிங்களப் பழமொழிகள் காணப்படுகின்றன.

ஏமாற்றுதல் நயவஞ்சகம்

பொதுவாக அனைத்துத் துறைகளிலும் இன்று பரவலாகக் காணப்படும் ஒரு தீய செயலாக ஏமாற்றுதல் காணப்படுகின்றது. தொழிற்துறையை எடுத்தாலும், குடும்ப வாழ்க்கை, பொருளாதாரம், அரசியல், நிற்வாகம் என எத்துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஏமாற்றுதல், நயவஞ்சகம் எனும் அம்சங்கள் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக ஏதாவது வேலைகளின் போது பொய் சாட்டுக்களைக் கூறி ஏமாற்றுவார்களை அடையாளப்படுத்த,

“வேலக் கள்ளிக்கு புள்ளச் சாட்டு”

என்ற பழமொழி பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதேவேளை, ஒரு வேலையை ஏனோதானே என விருப்பமின்றி கடமைக்காக செய்து ஏமாற்றுவதை

“மாமிட தலயில் கை

வேலிப்புறத்துல கண்”

என்ற பழமொழி குறித்து நிற்கின்றது.

“மன்கல பக வாயில உறவு”

“ஏதீன் லிநர் யரீன் ஹனர்”

(மேலால் நட்பு கீழாழ் பகை)

எனவரும் பழமொழிகள், உள் ஒன்றும் புறம் ஒன்றுமாகச் செயற்படும் நயவஞ்சகத் தன்மையை குறித்து நிற்கும் தமிழ் - சிங்கள பழமொழிகளாகும்.

இவ்வாறு பல்வேறு அம்சங்கள் தொடர்பாக பழமொழிகள் காணப்படுகின்றன. முக்களிடத்தே நிலவிவரும் பண்புகள் தொடர்பான பழமொழிகள் ஆழமான கருத்துக்களைத் தெளிவுபடுத்தக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது சிறப்பம்சமாகும்.

உசாத்துணைகள்

1. லூர்து, தே., (1968), நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகள், பாரிவேள் பதிப்பகம், திருநெல்வேலி.
2. சக்திவேல், சு., (1996), நாட்டுப்புறவியல் ஓர் அறிமுகம், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
3. சண்முகசுந்தரம், சு., (1998), பழமொழிக் கதைகள், காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை.
4. இராமநாதன், சி., (1990), நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு முறைகள், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, தஞ்சாவூர்.
5. கைலாசபதி, க., (1990), ஒப்பியல் இலக்கியம், குமரன் ப்பளிஷ்ரஸ், சென்னை.
6. தம்பிஜ்யா தேவதாஸ், (2005), சிங்களப் பழமொழிகள், வித்தியாதீபம், கொழும்பு.

7. முத்துமீறான், எஸ்., (2005), இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம் பழமொழிகள், நேடுனல் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை.
8. றமீஸ் அப்துல்லாஹ், (2001), கிழக்கிலங்கைக் கிராமியம், மல்லிகைப் பந்தல், கொழும்பு.
9. பேல்லூசு தீ அலுவன்காரே, (1999), சிங்கல புச்சொல் பிரசு சுங்காய, அசே.கோவிஞர் சுன சுஹூத்ரயே, கொலை.
- 10 தீனா குமாரி முனிசீங், (), பிரசு கதன்டர் 11 கோவை, அசே.கோவிஞர் சுன சுஹூத்ரயே, கொலை.
- 11 ஸுதீ ஆரயரத்த, (2002), ஜெமல புச்சொல் பிரசு 1000க் சிங்கலன், அசே.கோவிஞர் சுன சுஹூத்ரயே, கொலை.

www.learn-english.today.com/proverbs/proverbs.html

www.tamil10.com/tag/பழமொழி+விளக்கம்

<http://puthisali.com/tag/பழமொழி-கதைகள்>

www.pirulu.com

www.pirulu.com/p/sinhala-proverbs-storys.html

<http://wikipedia.org/wiki/பழமொழி-நாளாறு>

<http://ta.wikipedia.org/wiki/தமிழ்ப்-பழமொழிகளின்பாட்டியல்>